

ת"פ 983/05 - מדינת ישראל נגד חוסאם עבאס, מוניר אמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 15-05-983 מדינת ישראל נ' עבאס (עוצר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט רונית בש

מדינת ישראל

הנאשמים:

נגד

הנאשמים

1. חוסאם עבאס (עוצר בפיקוח)

2. מוניר אמון (עוצר בפיקוח)

גזר דין

מבוא

1. הנאים הודיעו בתיק זה בעובדות כתוב האישום שתווך, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש והורשו בביצוע עבירה של שחר בנشك שלא כדין, לפי סעיף 144(ב2) ו-(ג) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). כמו כן, הורשו נאשם 1 בעבירה של נשיאת נشك, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין (2 מקרים).

2. כתע, לאחר שהוגשו בתיק זה תסקורי שירות המבחן בעניינים של הנאים והושלים הליך הטיעונים לעונש, כל שנוטר הוא - לגזר את דיןם של הנאים.

כתב האישום המתוקן

3. בכתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום) נטען, כי במועדים הרלוונטיים, הופעל אדהם סאלם (להלן: הסוכן) בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה ובכיספה כל' נشك, תחמושת וסמים. עוד נטען בכתב האישום המתוקן, כי ביום 28.10.14, בין השעות 15:50-20:30, או בסמוך לכך, שוחחו נאשם 2 והסוכן מספר פעמיים בטלפון ונאשם 2 הציע למוכר לסוכן אקדח תמורת 17,000 ₪. השניים סיימו כי הסוכן הגיע לפגישה עם נאשם 2 ביום שלמחרת ושוחחו בנדון. בסמוך לכך, החליטו הנאים למוכר נشك לסוכן.

4. עוד צוין בכתב האישום, כי ביום 29.10.14 בין השעות 14:53-20:22 או בסמוך לכך, שוחחו נאשם 2 והסוכן בטלפון ונאשם 2 הציע למוכר לסוכן אקדח תמורת 24,000 ₪. השניים קבעו להיפגש בכפר ירכא. בשעה 20:22 הגיע הסוכן לכפר ירכא ונפגש עם הנאים בסמוך לעסק של נאשם 2 (להלן: העסק). במעמד זה הציע נאשם 2 למוכר לסוכן אקדח תמורת 25,000 ₪. הסוכן מסר לנאשם 2 כמקדמה 3,000 ₪ והואם עם הנאים כי ימסור להם ביום שלמחרת

22,000 ₪ נוספים (להלן: העסקה). במעמד הפגישה אמר נאשム 2 לסתוקן, כי אדם אחר מספק להם את האקדח וכי הנאים מקבלים דמי תיור מתוך העסקה. כן נטען, כי במהלך הפגישה הנ"ל נסע נאשム 1 ברכב מסווג מזדה על מנת להביא את האקדח ולהציגו לסתוקן ובהמשך, חזר לעסק כשהוא נושא באקדח חצי אוטומטי מסווג "9" ch מ"מ פרראבלום (להלן: האקדח). נאשム 1 מסר את האקדח לסתוקן ולאחר שהסתוקן בדק את האקדח הוסכם בין הסתוקן לנאים, כי העסקה תושלם לאחרת. הסתוקן החיזיר לנאים 2 את האקדח ועקב את המקום.

5. עוד עולה מכתב האישום המתוקן, כי ביום 10.10.14 בנסיבות השעה 19:30 הגיע הסתוקן לכפר ירכא ונפגש עם נאים 2 בסמוך לעסק. נאים 2 אמר לסתוקן שבשלב זה לא ניתן להשלים את העסקה והציגו למוכר לסתוקן רובה מסווג 16 ch קצר תמורת 35,000 ₪. במעמד זה החיזיר נאים 2 לסתוקן 2,000 ₪ והוסכם בין הצדדים, כי נאים 2 יותר אצל 1000 ₪ וימשיך לפעול להשתתת האקדח. בהמשך לכך, ביום 1.11.14 בנסיבות השעה 21:00, נפגשו הסתוקן ונאים 2 בעסק ובהמשך הצטרכו נאים 1 לפגישה זו. השלושה הסכימו על ביצוע העסקה ביום לאחרת וכי אז ימסור הסתוקן את יתרת הכספי ויקבל מהנאים את האקדח. ביום 2.11.14 בין השעות 13:05-11:07 הגיעו הסתוקן ונאים 1 מספר פעמים בטלפון וסיכמו להיפגש בעסק בכפר ירכא. בסביבות השעה 12:38 הגיע הסתוקן לעסק בכפר ירכא ובסמוך לאחר מכן הגיע נאים 2 למקום ברכב מסווג סובארו. נטען כי בסביבות השעה 12:40, נפגש הסתוקן עם נאים 1 בסמוך לעסק בכפר ירכא, ומסר לנאים 1 סך של 24,000 ₪. נאים 1 נסע מהמקום בסובארו לשם הבאת האקדח. בהמשך, חזר נאים 1 למקום, כשהוא נושא את האקדח ובו מחסנית התואמת לאקדח שהכילה 5 כדורים (להלן: הנשק). במעמד זה, בסמוך לעסק הוציא נאים 1 את הנשק ממכנסיו, מסר אותו לסתוקן וצין בפניו של הסתוקן כי יש חמישה כדורים בנשק במטריה שיריה אותם, והסתוקן אכן ראה חמישה כדורים מהנשק. לאחר מכן עזב הסתוקן את המקום. בשעה 14:52 התקשר נאים 2 לסתוקן וביקש לדעת האם העסקה התנהלה כמורה ונענה בחוב.

6. במשלים המתוארים לעיל סחרו הנאים, עפ"י הנטען בכתב האישום, בצוותא חדא, בנשק ובתחמושת ללא רשות על פי דין לעשות כן. כמו כן, נשא נאים 1 נשק ללא רשות על פי דין, זאת בשתי ההזדמנויות.

תפקידו שירות המבחן

התפקיד בעניינו של נאים 1

7. מעיון בתפקידו שירות המבחן שהוגש אודות נאים 1 (להלן פרק זה: הנאים) עולה, כי הנאים בן 23, רווק המתגורר בבית הוריו בירכא. צוין בתפקידו כי לאחר סיום לימודי התיכוניים, התגייס הנאים לצה"ל אך שירות שני וחצי בלבד. עוד עולה מדבריו הנאים בפניו שירות המבחן, כי לאחר שחרורו מצה"ל, התקשה להתמיד במקום עבודתו קבוע והיו תקופות ממושכות בהן לא עבד כלל.

8. באשר לביצוע העבירה של סחר בנשק, הوطעם בתפקידו כי הנאים קיבל אחריות חלקלית להתנהגוו במסגרת ביצוע העבירה. לטענת הנאים, הוא "נגרר" אחר נאים 2 המבוגר ממנו בשנים רבות. שירות המבחן סבור, כי הנאים נocket בגישה הgentile והשלכתית ומשליך האשמה על שותפו לעבירה ועל הסתוקן הסמוני. באשר לעבירה של נישיאת נשק, טען הנאים בפניו שירות המבחן כי ידוע שאסור בחוק לשאת נשק, אך הוסיף וטען, כי לא התנגד בעניין זה לבקשת נאים 2 ופועל מתוך קושי להפעיל שיקול דעת. הנאים ציין, כי לא הבין את המשמעות החוקית של מעשיו, בעיקר בהינתן

תחשתו שלא פעל במטרה לקבל כסף תמורת מעשיו ותפיסתו שלא נגרם נזק או נפגע איש. מהतסוקיר עולה כי הנאשם צמצם ומazure בפניו שרות המבחן את התנהגותו מושא כתוב האישום.

9. בבאו להעיר את גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכון, ציין שירות המבחן כי הנאשם הוא בחור צעיר, בעל זהות אישית בלתי בשרה ובלתי מגובשת, דבר הבא לידי ביטוי בעיקר בקשר ל恒久 של תמיד במסגרות לאורך השנים. שירות המבחן התרשם מה הנאשם כבעל הערכה עצמית נמוכה המגלה קושי בהפעלת שיקול דעת. שירות המבחן סבור, כי הנאשם מגלה קושי להתחבר לחלקים הבלטיים מתפקדים באישיותו, אינם מביע תובנה מיוחדת לתגובהו במצב דחק ונוטה כאמור לשימוש במנגנון הגנה של מזעור התנהלותו במישורים השונים. הוטעם בתסוקיר, כי מאפיינים אישיים אלו מעידים על סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעtid ע"י הנאשם.

10. לפיך, בהינתן העובדה שה הנאשם לא מגלה רצון להשתלב בטיפול, הצד מאפייני אישיותו והקושי שלו לחת את אחריותו למעןו, נמנע שירות המבחן מלכוא בהמלצת טיפולית לנאים במסגרת הקהילה. ברם, הומלץ בתסוקיר כי במידה שיוותה על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אז תובה בפניו הגורמים הרלוונטיים בשב"ס המלצה בית המשפט לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בין כותלי בית הסוהר.

התסוקיר בעניינו של הנאשם 2

11. בתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 (להלן פרק זה: הנאשם) ציין, כי הנאשם בן 39, רווק ואינו עובד. עוד ציין, כי הנאשם אינו יודע לקרוא וכתוב. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי בעקבות תאונת דרכים שארכה בשנת 1999 ובה נפגע בגבו, הוא אינו יכול להשתלב בעבודה הדורשת ממאנז פיזי. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי ابوו סיע לו בקנויות חלקת אדמה עלייה בנה בית והשכר אותו, וכן כי פתח לפני כשנה עסק בכפר - "בר- בית קפה", שנסגר על ידו בעבר מספר חדשים לאחר שלא תאם הנורמות בכפר. ממידע שנתקבל בשירות המבחן מחלוקת הרואה של העיר ירכא, עולה כי משפחתו של הנאשם מוכרת לרואה מזה שנים רבות על רקע מצוקה כלכלית ומצבם הבריאותי הירוד של הרוי הנאשם. עוד ציין, כי עיקר הטיפול והשגחה בהוריהם נופלים על כתפיו הנאשם.

12. הנאשם, שלחובתו 4 הרשות קודמות בעבירות רכוש וסמים, טען כי השתמש בסמים להקלת כאבי הגב שנבעו מפציעתו בתאונת הניל' ושלל התמכורות לחומרים ממקרים ונזקקות לטיפול. באשר להתייחסותו לביצוע העבירה, קיבל הנאשם אחריות חלקית למשעיו ומסר כי הכיר את הסוכן תקופה קצרה טרם הסתבכותו ביצוע העבירה, עת שהגיע הסוכן לבנות בעסקו הניל' של הנאשם בכפר. בחוויתו רואה הנאשם את עצמו כקורבן, זאת בהינתן פניות חזורות ונשנות של הסוכן בעניין הנشك. לדברי הנאשם, הוא חש מאויים ושיתף פעולה עם הסוכן מתוך פחד, זאת מובילו לחשוב על תוכאות מעשי. הנאשם אישר בפני שירות המבחן, כי הבין שפועל באופן בלתי חוקי אך הבינה זו לא מנעה ממנו לבצע את העבירה. כמו כן, הביע הנאשם צער על מעשיו, ובתווך בכך התיחס לקשייו להפעיל שיקול דעת ולביעתיות בתנהגותו עבור למעורבותו ביצוע העבירה, כמו גם הקשר שלו עם הסוכן. שירות המבחן ציין, כי במהלך השיחה עם הנאשם, זה התאמץ להציג את החלקים המתפקדים באישיותו וביטה תחשות אשמה בגין נסיבות מעצרו והמצב אליו הגיע אשר גרם לפגיעה בו ובמשפחה. בד בבד, השתמש הנאשם בעמדה הגנתית וגישתו הייתה שטחית ומצווצמת.

13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בן-39, נעדר סביבה רגשית תומכת ומכליה, ואשר התקשה במהלך השנים לגלות יציבות במסגרת הלימודים ובמסגרת תעסוקתית, נעדר זהות אישית בשלה ו מגובשת, וכן חש תחושת ריקנות פנימית ותחשה של חוסר מימוש עצמי ואיש. עוד עולה מהתשקיף כי הנאשם קושי ביצירת אמון עם הזולת, כי הוא מתתקשה בניהול תקשורת ישירה ופתוחה, מנהל אורח חיים מצומצם, וכן מתתקשה בקבלת החלטות ופתרון קונפליקטים. הנאשם התקשה להתבונן באופן עמוק מעמיק בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ונתקט בעמדת שטחית והגנתית תוך ביטוי חש לתוצאת ההליך המשפטי. שירות המבחן מעריך, עפ"י הפרמטרים הנ"ל, כי רמת הסיכון הנש��פת להישנות בגין העבירה על ידי הנאשם הינה ברמה בינונית - גבוהה.

14. לפיך, ומאחר שה הנאשם מכיר בעייתיות של מעשיו אך בהינתן המחיר העונשי שהוא עתיד לשלם ונוכח עדמו הproximity, כמו גם נוכח חומרת העבירה, נמנע שירות המבחן מל ballo בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם. ברם, ממליץ שירות המבחן בתסקירו, כי במידה שיושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח, אז טובא בפני הגורמים הרלוונטיים שבב"ס המלצה לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בין כותלי בית הסוהר.

ראיות המأشימה לעונש וטיעוניה לעונש

15. במסגרת ראיות המأشימה לעונש, הגיעה ב"כ המأشימה את גילוין המרשם הפלילי של הנאשם 2 (תע/1). כמו כן, הגיעה ב"כ המأشימה את טיעוניה לעונש בכתב (תע/2) ובחוותם כללה את הפסיקה שהושתה על מעורבים נוספים בפרשה שבפניו. עוד הוגשה ע"י המأشימה אסופה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית בתיק זה (תע/3). ב"כ המأشימה צינה, כי הנאשם היו נתונים במעצר מיום 19.4.15 עד ליום 9.7.15, שאז שוחררו למעצר בית באיזוק אלקטרוני בו הם נתונים עד כה.

16. ב"כ המأشימה הביאה, בטיעוניה לעונש, את עובדות כתוב האישום המדוברות, לשיטתה, بعد עצמן צינה כי לא בצד קבע המחוקק, בגין עבירה של סחר בנשק עונש מרבי של 15 שנות מאסר ובגין עבירה של נשיאת והובלת נשק, בה הורשע הנאשם 1, עונש מרבי של 10 שנות מאסר.

17. לטענת המأشימה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הוא ביטחון ושלום הציבור, כמו גם ההגנה על חי אדם. ב"כ המأشימה הדגישה בכך זה, כי יש להוקיע מן השורש את תופעת הימצאותם של כל נשק ברחובות והגעתם לידיים עברייןויות, זאת ע"י השחתה, בין היתר, עונשי מאסר לתקופות ממושכות, מאחריו סורג ובריח. ב"כ המأشימה ביקשה לאמץ את גישת בית המשפט העליון אשר לעונשתם נאים המבצעים עבירות בנשק וטענה, כי בהינתן מימדי תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנש��פות מהთופעה והקלות היחסית שבה ניתן לבצע העבירות, הרי שיש להחמיר בעונשם של המורשעים בעבירות אלו.

18. באשר לנسبות ביצוע העבירה, צינה ב"כ המأشימה את התכוון שקדם לביצוע העבירה. הוטעם כי מקרים כתוב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם סיכמו עם הסוכן על רכישת האקדח בשיחות מקדיםות ו אף במפגשים עצם. לעניין חלקו היחסי של כל נאם, טענה המأشימה, כי כל אחד מהנתאים היה מעורב ביצוע עבירה אחת של סחר

בנשך. צוין, כי יחד עם הנشك נמכרה גם תחמושת אשר סוגל לקטול חי אדם. עוד, לחומרה, ציינה ב"כ המאשימה כי במהלך ביצוע העסקה, הציגו נאשם 2 ל司וכן לרכוש נשק מסוג 16-mm המצו בחזקתו. הודגש, כי שני הנאים נפגשו עם הסוכן, יחד ויחד, לשם קידום העסקה, כשבraud השלה את העסקה, נכח נאשם 1 בלבד, והוא אף נסע ברכבו כדי להביא את הנשק, מסר אותו לידי הסוכן וקיבל את התמורה לידי. לאחר ביצוע העסקה, עוד באותו מועד, התקשר נאשם 2 ל司וכן על מנת לוודא כי העסקה הושלמה כהלכה.

19. לעניין הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה, נטען כי אין צורך להזכיר במילים באשר לנזק שעשוי להיגרם משימוש לא חוקיBNASHKIM, הん לצורך ביצוע עבירות אלימות והן לצורך שימוש בהםairauroim ביטחוניים. הוטעם ע"י ב"כ המאשימה, כי המונע של הנאים לbijoux העבירות הוא בצע כסף בלבד, זאת בהיותם בגיןם, אשר יכול במקל להימנע מביצוע העבירות. בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, נוכח הפגיעה בערכיהם החברתיים ולאור מדיניות הענישה הנוהגה במקרים דומים, עדמת המאשימה היא כי מתחם העונש הולם בתיק זה נע בעניינים של שני הנאים בין שנותיהם וחציו מאסר בפועל ל- 4.5 שנים מאסר בפועל.

20. באשר לנסיבות שאין קשרות בbijoux העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לאמור בתפקיד שירות המבחן בעניינים של הנאים, לרבות באשר ללקיחת האחריות החקיקית של הנאים לbijoux העבירות. הוטעם, באשר לנאשם 1, כי שירות המבחן התרשם כי האחרון ממוקד יותר בנזק הצפוי להיגרם לו כתוצאה ממשית וכי שירות המבחן נמנע בלבוא בהמלצת טיפולית, במסגרת הקהילה, בעניינו. באשר לנאשם 2, צוין ע"י ב"כ המאשימה, כי זה רואה עצמו, כאמור בתפקיד, כקרובן שכן השתמש בעמדת הגנתית, כי שירות המבחן התרשם, כי קיימת רמת סיכון ביןונית- גבוהה להישנות העבירות ע"י נאשם 2, וכי אף בעניינו נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצת טיפולית.

21. לשיכום, נוכח חומרת העבירות כמו גם בהינתן עבורי הפלילי של נאשם 2, ביקשה המאשימה לגזר על הנאים עונש חמור המצו בפרק העליון של מתחם הענישה שהוצע, כאמור, על ידה, זאת בפרט בעניינו של נאשם 1 שהוושע בנוסף לעבירת הסחר, בשתי עבירות של נשיאת נשך. כמו כן, ביקשה המאשימה להטיל על כל אחד מהנאים עונש של מאסר על תנאי וכן קנס כספי כבד, אשר יגלום הן את סכום הכסף הנכבד אותו קיבלו הנאים מידי הסוכן (24,000 ₪), והן את ההשקעה הרבה של משטרת ישראל בחקירה הפרשה, וכן ישמש כגורם הרתעה נוספת עבור אלו העוסקים בסחר בלתי חוקי בנשך.

ראיות ההגנה לעונש וטייעוניה לעונש

22. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, העיד בדיון בפני אביו של נאשם 1, מר סלמאן עבאס (להלן: מר עבאס). כמו כן, הגישה ההגנה בעניינו של נאשם 2 מכתב מרראש מועצת ירכא, המציג את מצבם הרפואי הקשה של הוריו של נאשם 2, המתופלים על ידו. במסמך הנ"ל מבקש ראש המועצה מביהם"ש להתחשב בנסיבות הקשות הנ"ל ומזהיר כי הוא מוכן ללוות את נאשם 2 ולפקח על קר שישוב למوطב (נע/1). עוד הוגש ע"י ההגנה מכתב מטעם מחלקת הרווחה במועצה המקומית ירכא, המתעד את מצבה הקשה של משפחתו של נאשם 2, לרבות את העובדה שנאשם 2 סודע את הוריו החולים (נע/2). כן הוגש תמונות להמחשת מצבם הרפואי הקשה של הוריו של נאשם 2 המרותקים, עפ"י התמונות, למיטותם (נע/3).

23. בעדותו בפניו סיפר מר עבאס על התא המשפטי בו גדל נאשם 1. מר עבאס ציין כי נאשם 1 ואחיו גדוו בעיר אילית עד למעבר המשפחה לכפר ירכא. מר עבאס הדגיש בדבריו, כי לאור כל השנים בהן המשפחה אורה חיים נורמטיבי לחלוין, לרבות נאשם 1 שאף שירות בצבא. מר עבאס הוסיף וסיפר על המצב הקשה אליו נקלעה המשפחה בעקבות הסתבכותו הפלילית של נאשם 1, וכן על מחלת אמו של נאשם 1, שנגרמה בשל כך. מר עבאס הביע בעדותו בפניי נכונות לעוזר, ככל הנדרש, בשיקומו של נאשם 1, תוך שצין כי נאשם 1 הפיק את הלקח. בסיכוןו של דבר, ביקש מר עבאס את רחמיו של בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם 1.

24. בטעונו לעונש צין הסגנור, כי הסוכן המסתורתי הוא לצד כפרIASIF, הצמוד גאוגרפית למקום מגורי הנאשמים, לכפר ירכא. הסגנור ציין, כי בין הסוכן לנאשם 2 קיימת הכרות מוקדמת ולטענתו הסוכן המסתורתי הינו בכיר לשעבר בעולם הפשע, עובדה אשר הייתה ידוע לנאים בעת ביצוע העבירות וגרמה לכך שחששו מפניו של הסוכן המסתורתי.

25. הסגנור הפנה לסעיף 6 לכתב האישום המתוקן וטען, כי למעשה חלקם של הנאים הסתכם בתיווך בעסקת הנשק וכי אין מדובר בעבירה סחר בנשק קלאסית. הוטעם, כי לנוכח העובדה שלא קיימת בחוק העונשין עבירה של תיווך בעסקת נשק, הוואשים הנאימים בביצוע עבירה חמורה של סחר בנשק. הסגנור הבHIR, כי נתון זה בא להסביר חלק מאמירות הנאימים בפניי שירות המבחן אשר הביאו, בסופו של יומם, את שירות המבחן לקבוע כי הנאימים לקחו אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות.

26. הסגנור הוסיף והפנה לעובדות כתוב האישום המתוקן מהן עולה, כי הסוכן המסתורתי לא היסס לבצע ירי בנשק בטבورو של הcape, דבר אשר מעיד לדידו, על אופיו של הסוכן המסתורתי. עוד ציין הסגנור, כי מאז ביצוע העבירה חלפו כשנתיים אשר במהלךם לא ביצעו הנאימים כל עבירה נוספת, זאת על אף שנעצרו כחמשה חודשים לאחר ביצוע העבירה. עוד בנקודה זו, צין הסגנור כי במהלך כל שהותם במעצר בית, הקפידו הנאימים למלא אחר כל תנאי המעצר ושיתפו פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, דבר אשר מצבע, לדידו של הסגנור, על סיכון השיקום הגבוהים של הנאימים. כמו כן, הפנה הסגנור לנסיבות האישיות של הנאימים, כפי שהן עולות ממקרה תסוקיר שירות המבחן שהוגש בעניינים.

27. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, הפנה הסגנור לשני גזר דין שנייתנו נגד מעורבים אחרים בפרשה, ולכתב האישום בעניינו של אחד (גע/4). לטענתו הסגנור, בגזר הדין הנ"ל, דובר בנסיבות ביצוע החמורות מנסיבות ביצוע העבירה בעניינו. צוין, כי בית המשפטקבע בגזר הדין הנ"ל, מתחם עונש הולם של 22 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 48 חודשים מאסר בפועל, כאשר בסופו של יומם, בית המשפט השית על אחד הנאימים עונש של 22 חודשים מאסר בפועל, זאת על אף עברו הפלילי. בעניינו סבור הסגנור, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנמוך מנקבע בגזר הדין הנ"ל. כמו כן, הפנה הסגנור לגזר דין נוסף שנייתן נגד נאשם נוסף בפרשה, תוך שהdagש כי נסיבות העושה והמעשה בגזר הדין הנ"ל, חמורות באופן משמעותי מעוניים של הנאימים, שכן בגזר הדין הנ"ל הושת על הנאשם עונש של 38 חודשים מאסר בגין 3 עסקות במתעני חבלה (גע/5). לתמיכת נספת בעמדתו העונשית, הגיע הסגנור אסופה פסיקה (גע/6).

28. לסיכון, ביקש הסגנור בטעונו לעונש בפניי, כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם הנמוך באופן משמעותי

מהמתחמים שנקבעו בעניינם של הנאים האחרים באוטה פרשיה, ויגזר את עונשם של הנאים בرف התחון של המתחם שיקבע.

.29. הנאים בדבריהם בפני הבינו צער על מעשיהם וביקשו את רחמיו של בית המשפט.

דין והכרעה

.30. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מတווה את העיקרונות המנחה כולם את ביהם"ש בבאו לגזר דין של נאים והינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרונו ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בניסיובתו מיידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, למעשה, את עיקרונו הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהם"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאים, בהתאם לעיקרונות המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהם"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הצלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

.31. על בית המשפט בשלב הראשון של ישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות ארוע אחד או כמה ארועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם עונש הולם לכל ארוע בלבד ולאחר מכן עונש נפרד לכל ארוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין) (ראה ע"פ 8641-12 מוחמד סעד נ' מ"י, ניתן ביום 5.8.13).

.32. נאים 2 הורשע, כאמור, ביצוע עבירה אחת של סחר בנשק שלא כדין ולגבי נאים 1 אין חולק כי העבירות בהן הורשע, שעוניין שני מקרים של נשיאת נשק וכן סחר בנשק, מהוות משום ארוע אחד. עוד יצוין, כי הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע עבירות הנשק שבפניינו- נשיאת נשק וסחר בנשק - הוא שלום הציבור ובתחומו. "UBEIROT BNASHK LESOGIHN MAGLIMOT BTOCHIN SIMON MISHI LSHLOM HATZIBOR VLBETACHONO, SHEN CAN LA NITAN LDATUT LEHICN ITAGLEGLO KILI BNASHK MHOKZIKIM SHLA CADIN, VAIZHA SHIMUSH YUSAHA BAHM BEUTID" (ע"פ 7502/12 כויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאלי הסיכון הרוב הטמון בשימוש בנשק ללא יותר והעברתו מיד ליד ללא פיקוח, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעולות להיגרם מביצוע עבירות אלו.

.33. להמחשת האמור לעיל יפים דבריו של כב' השופט לוי, כפי שנאמרו בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.11.2007):

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידיו המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עבריניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכחו כי אין הם ממסים לשמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיגע מהרי אנשים תמיימים שנקלעו לזרה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונזהר ונתՐיע גם

הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסווג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת...".

כמו כן, ופם בעניינו דבריה הבאים של כב' השופטת ד' ברק-ארז, כפי שנאמרו בע"פ 5913/11 תאר ה'יב' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.9.12):

"עבירות של סחר בנשך הן עבירות חמורות ביותר - המאיימות על שלום הציבור ומהוות "שםן" על גלגוליה של פעילות עברינית אחרת".

אף בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מ"י (5/6/13), הובעה ע"י בית המשפט העליון, מפי כב' הש' ארבל, הינה הטמונה בעבירות הנشك לביטחון הציבור והצורך הנבע מכך להשת ענישה חמירה בין עבירות מסווג זה, זאת כהיא לשנה:

"ኖכח היקפן המתרכז של עבירות המבוצעות בנشك בכלל וסחר בנشك בפרט, זמניונתו המדיאגזה של נשך בלתי חוקי במחוותינו, התעוורר הצורן להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגותם" של כל נשך מיד ליד לא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים וועוניים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כל נשך אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכטן ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאலיהם הגיעו, מחיבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עברינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בין פעילות עברינית זאת, בהדרגה. לモטור לציין כי אין בכר כדי לחזור תחת האופי האינדיידואלי שבמלאת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

34. במסגרת הניסיות הקשורות בביצוע העבירות שבפנינו (העבירה של סחר בנشك, אשר בוצעה ע"י כל אחד מהנאשמים בצוותא חד עם הנאשם الآخر, וכן העבירה שבייצע נאשם 1, עבירה של נשיאת נשך שלא כדין) אצין בראש ובראשונה את הנזק הפוטנציאלי הגלום בביצוע עבירות הנشك, כפי שעולה מפסיקתו הנ"ל של בית המשפט העליון. ודוק, עבירות בנشك ובעיקר סחר בלתי חוקי בנشك, עלולות להביא, בסופו של יומם, לביצוע עבירות שכידן אלימות קשה ואף חיללה לקיפוד חי אדם. יוטעם כי עסקין בנشك מסווג אקדמי שככל מחסנית תואמת ו-5 כדורים, היינו בנشك מסווק שברי כי ביכולתו לפגוע ואף להרוג. עוד אוסף בנקודה זו, כי עסקין בעבירות שקדם להן תכנון מוקדם,-contained ע"י באת כוח המשאימה ובצדק. די בהפניה לעובדות כתוב האישום המתוקן, שהובאו בהרחבה לעיל, כדי להמחיש את התכנון שקדם לביצוע עבירת הסחר בנشك ע"י הנאשמים. עוד אוסף כי שני הנאשמים נטו חלק פעיל בביצוע העבירה של סחר בנشك. הסוכן נפגש עם כל נאשם בנפרד ולאחר מכן נפגש פעמי נספת עם שני הנאשמים ובמסגרת פגישה זו סיכמו השלושה בדבר "תנאי העסקה ומועד ביצועה". הסוכן מסר, אומנם, לנאשם 1 את התמורה הכספית ונאשם 1 מסר לסוכן את הנشك - האקדמי, אולם נאשם 2 נותר בתמורה, שכן התקשר לאחר ביצוע העסקה אל הסוכן, אשר אישר בפנוי שהעסקה התנהלה כשרה. לכל האמור לעיל אוסף, לחובת הנאשמים, כי המנייע שהביא את

הנאשמים לבצע את העבירות שבפניו הינו, מطبع הדברים, בצע כספ. לחובתו של נאשם 1 אוסף, כי זה אף נשא את האקדח בשתי ההזדמנויות שנותר, שלא כדין, ואף הציג באחת מהן (במקרה האחרון) לסתוק לירוט באקדח, בפניו בפני הסוכן, כי באקדח הוושמו 5 כדורים. לחובת נאשם 2, אצ"י, במסגרת זו של סקירות נסיבות ביצוע העבירה, כי האחרון, במסגרת הדיון והדברים עם הסוכן, הציג לסתוק לרכוש רובה מסוג M16 תמורה סכום של 35,000 ₪, דבר המלמד בדבר רצונו העז של נאשם 2 למכור נשק מכל סוג שהוא לסתוק.

. 35. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שבפניו, תובא ההחלטה הבאה :

בת"פ 13-06-24548 (מחוזי ירושלים) מ"י נ' קרקע וOTH (15.6.14) נקבע, במסגרת גזירת דיןם של נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של סחר בנשק, בעקבות פעילותו של סוכן משטרתי סמי, כי מתחם הענישה ההולם בגין כל איורע של סחר בנשק נע בין 18 חודשים מאסר בפועל ל- 36 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 13-06-24207 (מחוזי ירושלים) מ"י נ' CRCI (6.7.14), נקבע בעניינו של נאשם שהורשע, עפ"י הודהתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק ובעבירה של סיווע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, כי מתחם הענישה ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

בע"פ 2251/11 נקבע נ' מ"י (ניתן ביום 4.12.11) נדחה ערעור המערער הנ"ל על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה, לפיו הושת על המערער, בין היתר, עונש של 38 חודשים מאסר בפועל (בניכויימי מעצרו), זאת בגין ביצוע עבירות של נשיאה והובלת נשק שלא כדין וסחר בנשק שלא כדין. באמצעות סוכן משטרתי סמי. במקרה הנ"ל מדובר באקדח מסווג ברטה ובשתי ההזדמנויות שונות בהן בוצעו העבירות הנ"ל, וכן במערער בעל עבר פלילי מכבד.

בת"פ (מחוזי חיפה) 11-12-36166 מ"י נ' זידאן (26.3.12) הושת, בין היתר, על נאשם שהורשע בעבירה של נשיאה והובלת נשק ובעבירה של סחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, עונש של 40 חודשים מאסר בפועל. במקרה הנ"ל מדובר בנשק מסווג תחת מקלע ובנאשם שהציג למוכר לסתוק המשטרתי כל נשק נוספים. כן מדובר במקרה הנ"ל בנאשם בעל עבר פלילי, אם כי לא מכבד.

בת"פ (מחוזי חיפה) 15-05-36381 מ"י נ' ابو שנדי (31/12/2015), נקבע על ידי מתחם עונש הולם שנע בין 24 חודשים לבין 48 חודשים, זאת בגין עבירה של סחר בנשק, שבוצעה באמצעות סוכן משטרתי, ובתוספת דבר, הושת על הנאשם, שעברו הפלילי לא היה מכבד, עונש של 28 חודשים מאסר בפועל הצד רכיבי ענישה נלוויים.

. 36. בשני גזרי דין שניתנו בפרשא שבפניו בה היה מעורב הסוכן, הושתו העונשים, כדלקמן:

עמוד 9

בת"פ (מחוזי חיפה) 15-05-1012 מ"י יוסף מועדי (13.4.16), נדון נאשם, אשר הורשע, על יסוד הودאות, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לשפע, סחר בנשק וחזקקה ונשיות נשק, ל-22 חודשים מאסר בפועל, הצד עונש של מאסר על תנאי וכנס כספי, זאת לאחר שנקבע ע"י בית המשפט מתחם עונש הולם שנע בין 22 חודשים מאסר בפועל ועד 48 חודשים מאסר בפועל. עוד לציין בנסיבות זו, כי גם במקרה הנ"ל, מדובר במכירת אקדח לסוכן.

בת"פ (מחוזי חיפה) 1094-05-15 מדינת ישראל נ' איברהים חורי ואח' (20/05/2016), הושת על נאשם 1 שהורשע בביצוע 3 עבירות של סחר בנשק שלא כדין, שתי עבירות של נשיות והובלת נשק שלא כדין ועבירה של החזקת נשק שלא כדין, עונש של 38 חודשים מאסר בפועל, הצד עונש של מאסר על תנאי וכנס כספי. לציין כי במקרה הנ"ל עסק במכירת מטעני חבלה ע"י הנאשם לסוכן וכן יובהר כי עברו של הנאשם הנ"ל היה נקי.

37. לאחר שבחנתי, כאמור את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שבפניו, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגיעו לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבפניו, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין עונש של 48 חודשים מאסר בפועל, זאת הצד רכיבי ענישה נלוויים.

38. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא' לחוק העונשין, לציין בענינו של נאשם 1, בעבר הנקוי כמו גילו הצעיר (24). עוד אציין, לטובת נאשם 1, את הודאותה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקונו של כתב האישום, זאת במסגרת פרשת התביעה ובטרם העיד הסוכן. כאמור לעיל אוסיף את תפקודו הנורמטיבי בעבר של נאשם 1, כפי שעולה מעיון בתסקיר שירות המבחן ומועדות אביו של נאשם 1 בפני. מנגד, לציין כי נאשם 1 נטל בפני שירות המבחן אחריות חלקית לעבירות שביצע, כמפורט לעיל. עוד אזכיר בנסיבות הראשונות של תסקיריו קיומו של סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעtid ע"י נאשם 1, שאינו מבטא נזקקות טיפולית, נוקט בעמדת קורבנית והגנתית ואינו מביע תובנה לגבי התנהגותו במצב דחק. לפיכך, לא בא שירות המבחן, כאמור, בהמלצת טיפולית בקהילה בענינו של נאשם 1.

39. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא' לחוק העונשין, לציין בענינו של נאשם 2 כי עברו הפלילי אינו מכבד כלל ועיקר. ודוק, בעבר של נאשם 2 הרשות קודמות ישנות בגין עבירות של החזקת סמץ לצריכה עצמית והרשעה קודמת ישנה מאוד בגין התפרצויות למבנה שאינו דירה וביצוע גנבה. עוד אציין, לטובת נאשם 2, את הודאותה בהזדמנות הראשונה, מיד לאחר תיקונו של כתב האישום, ובשלב פרשת התביעה, עובר להעדר הסוכן. עוד אוסיף בנסיבות זו את נסיבותיו האישיות הקשות של נאשם 2, העולות ממקרה תסקיר שירות המבחן וכן מראיות ההגנה לעונש ומטייעונו של הסגנור לעונש בפניו, אשר הובילו לעיל. לחובת נאשם 2 אזכיר, כי אף הוא מקבל אחריות חלקית לביצוע העבירה על ידו, אף כי נאשם 2 הביע בפני שירות המבחן תחושה של צער וחרטה על התנהגותו. שירות המבחן העיריך, כאמור, בענינו של נאשם 2, כי רמת הסיכון לביצוע עבירות על ידו, הינה - בינוונית עד גבואה. מהتسיקור עולה, כי אף נאשם 2 מונע מתחושה של קורבנות וכי הסיכון לשיקומו נמוך. לפיכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית גם בענינו של נאשם 2.

40. לאחר שבחןתי את הנسبות הנ"ל שאין קשרות בביצוע העבירות בעניינם של שני הנאשםים, כמו גם את העובדה שהנתגאים מצויים במקור באיזוק אלקטרוני מזה תקופה ממושכת של כינה ו-3 חודשים, הגעתו לכל מסקנה כי מן הראו להשית על כל אחד מהנתגאים עונש של 26 חודשים מאסר בפועל, זאת מצד רכיבי עונשה נלוויים של מאסר על תנאי וקנס כספי. יצוין כי החלטתי, כאמור, להשים על נאשם 1, חרף גילו הצעיר ועברו הנקוי, עונש של מאסר בפועל זהה לעונש שיוות על נאשם 2, זאת בהינתן העובדה שנאשם 1 הורשע, בנוסף, בביצוע עבירה של נשיאת נשק שלא כדין בשני מקרים שונים.

41. סיכומו של דבר, אני דנה כל אחד מהנתגאים כדלקמן:

נאשם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, בגיןו ימי מעצרו (מיום 19/04/2015 עד ליום 09/07/2015).
למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבלי עבורה נאשם 1 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירושע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבלי עבורה נאשם 1 עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירושע בגינה.

لتשלום קנס בסכום 7,000 ל"נ או 35 ימי מאסר תמורה. נאשם 1 ישא בתשלום סכום הקנס ב-20 תשלוםומים חודשיים שוויים ורצופים, בסך 350 ל"נ כל אחד, החל מיום 15/12/2016 ואילך.

נאשם 2:

למאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, בגיןו ימי מעצרו (מיום 19/04/2015 עד ליום 09/07/2015).
למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבלי עבורה נאשם 2 עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירושע בגינה.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא לבלי עבורה נאשם 2 עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירושע בגינה.

لتשלום קנס בסכום 7,000 ל"נ או 35 ימי מאסר תמורה. נאשם 2 ישא בתשלום סכום הקנס ב-20 תשלוםומים חודשיים שוויים ורצופים, בסך 350 ל"נ כל אחד, החל מיום 15/12/2016 ואילך.

המציאות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, במעמד באי כוח הצדדים והנאשמים.